

Čís. 262.

Zákon ze dne 14. dubna 1920**o dani z masa.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. Všeobecná ustanovení.**§ 1.**

Daň z masa se platí:

1. z porážky dobytka hovězího, skopového a koziho, vepřového, dále koní, oslů a mulů,
2. z dovozu zabíjených zvířat těchto druhů a jejich částí z ciziny,
3. z prodeje a odběru dobytka zabitého a masa syrového těchto zvířat těmi, kdož po živnostensku prodej masa provozují, neprokázali, že maso již bylo podle č. 1. neb 2. zdaněno.

§ 2.

Že maso bylo již zdaněno, lze prokázati

1. stvrzenkou o zapravené dani (stvrzenkou platební), nebo
2. stvrzenkou průvodní, kterou vystavil
 - a) ten, kdo porážku vykonal, nebo maso z ciziny dovezl, nebo
 - b) dozorcí neb obecní úřad nebo správa veřejných jatek onoho místa, kde porážka byla vykonána, neb
 - c) úřad potravní daně na čáře, že maso pochází z uzavřeného obvodu a že tam bylo zdaněno.

Bližší náležitosti těchto stvrzenek a podmínek, za kterých ony tvoří průkaz o zaplacení daně, ustanovuje prováděcí nařízení.

§ 3.

Daň se vyměřuje podle přiložené sazby; sazba tato tvoří součást tohoto zákona.

Kterak se daň zapravuje, stanoví prováděcí nařízení.

§ 4.

Daň z porážek (ze zabíjených zvířat v celých kusech) platí se (§ 6) buď podle váhy v případech, kde lze skutečnou váhu zjistiti způsobem, jak stanoví prováděcí nařízení, nebo z kusu.

Finanční úřad může naříditi výlučné zapravování daně z kusu tam, kde sice poněkud pro zjištění váhy jsou, kde však se váhy zneužívají ke zkracování daně; nařízení toto může býti vydáno buď jen pro jednotlivé živnostníky neb i pro celou obec, a buď na určitou dobu nebo do odvolání.

Při důchodkových přestupcích počítá se daň zásadně z kusu. Při tom se daň vyměřuje podle nejvyšší sazby, nemůže-li ten, kdo k placení daně

jest povinen, věrohodně prokázati skutečnou váhu, nebo nižší sazbu; byla-li však zjištěna váha a činí-li daň podle váhy více než daň, která by příslušela podle sazby z kusu, počítá se daň podle váhy.

§ 5.

Masem ve smyslu tohoto zákona rozumí se dobytek zabitý v § 1 uvedený, a veškeré části jeho, syrové nebo připravené, jakož i veškeré masné výrobky z nich, pokud jsou k lidskému požívání způsobilé.

Zabitý dobytek v celém kuse pokládá se za kus i tenkrát, když schází hlava, nohy a vnitřnosti.

§ 6.

Daň je splatná v případech § 1, č. 1., před porážkou, v případech § 1, č. 2., před vypravením z celního řízení, v případech § 1, č. 3., před nabídnutím ku prodeji nebo před dopravením do živnostenského podniku.

Nejpozději se zapravením daně má ohlásiti platitel daně u finančního úřadu ústně nebo písemně

1. jméno toho, kdo povinen jest daň platiti,
2. úkon (porážku, dovoz z ciziny, prodej neb odběr masa), ze kterého se daň zapravuje,
3. kdy a kde se tento úkon má provésti, a
4. druh a množství dobytka nebo masa.

§ 7.

Zapřavití daň jest povinen:

1. při porážce, kdo porážku vykoná nebo vykonati dá,
2. při dovozu z ciziny, kdo maso dováží nebo dovážeti dává,
3. při prodeji neb odběru, kdo maso prodává nebo do živnosti dopravuje.

Koná-li porážku několik osob, lze rozdělití daň na několik platebních stvrzenek způsobem, jaký je stanoven v prováděcím nařízení.

§ 8.

Podnikatelé masných živností (§ 16) mají nárok na vrácení daně za maso, které z vlastních porážek vyzelí do míst, prohlášených za uzavřená (s potravní daní na čáře).

Finanční úřad může nárok ten oněm podnikatelům, kteří porušili závažným způsobem podmínky stanovené pro tento nárok, dočasně nebo na určitou dobu odňati.

Nárok na vrácení daně podmíněn je takto:

1. Daň se vrací pouze za porážky, které byly aspoň 24 hodin napřed ohlášeny do orgánu úřadu s výhradou navrácení daně a s udělením uzavřeného místa, do kterého maso má býti vyvezeno.

2. U telat a hříbat, u dobytka skopového, kozího a vepřového musí býti vyvezen celý kus (§ 5) a u dobytka ostatního aspoň 25 kg masa syrového z jednoho kusu.

3. Daň budiž zapravena jak při porážce, tak na čáře potravní daně v místě uzavřeném, podle váhy; daň se vrací částkou, která byla v uzavřeném místě na čáře potravní daně znovu zapravena.

4. Maso budiž nejdéle třetí den po porážce vyvezeno z místa porážky. Při vstupu do uzavřeného místa musí býti maso ohlášeno příslušnému úřadu potravní daně na čáře s výslovným odvoláním se na výhradu uvedenou v čís. 1.; úřad tento poznamená na původní platební stvrzenke (§ 2), kdy a v jakém množství vstoupilo do uzavřeného obvodu a jakým způsobem zde bylo opět zdaněno, s udáním data a čísla platební stvrzenky.

5. Dozorčí úřad má právo poznamenati maso, ohlášené pro vývoz razítkem a okolnost tuto na platební stvrzenke vyznačiti; v tomto případě musí i úřad potravní daně na čáře na platební stvrzenke poznamenati, zda maso, které bylo s touto stvrzenkou dovezeno, bylo vyznačeným značením opatřeno.

§ 9.

O vrácení daně musí ten, kdo porážku zdanil, do 14 dnů po zaplacení této daně žádati ústně nebo písemně s předložením platební stvrzenky, podle §u 8, č. 4. a 5. potvrzené, u dozorčího úřadu, který nárok i s doklady prozkoumá. Ústně přednesenou žádost protokolárně sepsa, a žádost, shledá-li ji odůvodněnou, finančnímu úřadu I. stol. odevzdá; neshledá-li dozorčí úřad žádost odůvodněnou, vrátí ji straně, neb odmítne ji sepsati, a strana má pak právo, ji během dalších 14 dnů, počínaje odmítnutím nároku, předložiti písemně finančnímu úřadu I. stol., který rozhodne postupem instančním.

Daň se vrací tomu, kdo daň z porážky zaplatil, i tenkrát, když maso bylo do uzavřeného místa dopraveno a tam znovu zdaněno někým jiným.

Nedodržení shora uvedených lhůt má za následek ztrátu nároku.

§ 10.

Ukáže-li se hned po vykonané porážce, že maso nebo část jeho není způsobilá k lidskému požívání, povolí finanční úřad za podmínek, stanovených prováděcím nařízením, navrácení daně za toto nepoživatelné maso.

§ 11.

Porážky, které se konají z nařízení úředního, aby čeleno bylo nákazám dobytím, není třeba napřed ohlašovat a zdaněvat; porážky takové

nutno však stranou, které poražený dobytek patří, nebo které byl nákazovou komisí ponechán, ohlásiti během následujícího všedního dne po vykonané porážce, vždy však dříve ještě, než i jen část masa k lidskému požívání způsobilého byla odstraněna z místnosti, kde porážka byla vykonána; zároveň s ohláškou nutno, s uvedením řečeného úředního rozkazu, zaplatiti daň z onoho masa, které k lidskému požívání jest způsobilé.

Bylo-li poražené zvíře nákazovou komisí buď prodáno k zpenění nebo přecházeno vlastníkovi, přechází povinnost ohlásiti porážku a zaplatiti daň z masa na dotčenou z těchto stran.

Na požádání finančních orgánů musí strana předložiti stvrzení úředního rozkazu k nahlédnutí.

§ 12.

Musí-li býti vykonána nutná porážka dobytka v době, kdy předběžně zaplacení daně není možné, může býti daň zaplacená s uláním důvodů během 24 hodin po porážce; lhůta tato se počítá podle doby, kdy úřad, oprávněný přijímati daň, jest uzavřen; na požádání finančních orgánů musí být ověřeno, že šlo o nutnou porážku, věrohodně prokázána.

§ 13.

Živnostník, který porážku vykonává pro někoho jiného, jest povinen, vyjmajíc případy v § 11 označené, přesvědčiti se o tom, že daň byla správně zaplacená, a potvrditi svým podpisem platební stvrzenku.

Živnostník tento ručí za daň nebo případně nedoplatky i s pokutou, a to i tenkrát, dá-li vykonati porážku svým zřízcem.

Stejně závazky mají podnikatelé veřejných jatek co do všech porážek, v těchto jatkách kýmoli konaných.

§ 14.

Nezaplacené berní částky vymáhají se jako přímé daně.

O promlčení daně z masa platí ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, č. 31. ř. z.

II.

Báňhodkový dozor.

§ 15.

Kdo po živnostensku koná porážky dobytka, vyjmenovaného v § 1, nebo maso prodává nebo zpracovává, jest povinen tento podnik, jakož i každou pozdější změnu ohlásiti finančnímu úřadu podle ustanovení prováděcího nařízení a označiti podnik zveřejněním případným nápisem.

§ 16.

Veškeré živnosti masné (§ 15) podléhají důchodkovému dozoru.

Zřízenci, pověřeni tímto dozorem, jsou oprávněni, ve dne kdykoliv a v jinou dobu, je-li podnik v činnosti, do podniku a s ním spojených místností vstupovati, tam po dobu úředního jednání prohlížeti, zjišťovati stav dobytka a zásoby masa, prohlížeti předepsané zápisy, účty a dopravní listiny a jiné poučky, pokud sloužití mohou jako doklady pro toto maso, činiti z nich výpisy a na stvrzenku je odebrati.

Totéž právo přísluší těmto zřízencům kdykoli též v jinou než uvedenou dobu, dostaví-li se v průvodu zástupce obce.

Podnikatel živnosti masné a v jeho nepřítomnosti jeho zástupce jest povinen při úředním jednání konati na požádání sám nebo svými zaměstnanci potřebné pomohé práce, do oliti bezplatně používání vah s příslušenstvím a podati vůbec každé vysvětlení, kterého jest pro daň z masa zapotřebí.

Zvláště jest povinen vykámati se doklady, že maso u něho nalezené jest zdaněno.

V každé živnosti masné musí býti váha, způsobilá k zvažení onoho množství masa, které jest v živnosti; jinak jest finanční orgán oprávněn dáti maso zvažiti jinde na útraty podnikatelovy.

§ 17.

K živnostenskému podniku (§§ 15, 16) počítají se:

1. místnosti, v nichž se maso prodává nebo zpracovává,

2. jatky a vůbec místnosti, v kterých se porážky konají,

3. místnosti, ve kterých se maso ukládá a živý dobytek přechovává.

§ 18.

Veřejné jatky a ony soukromé jatky, které slouží několika živnostníkům k vykonávání porážek, jsou kdykoli přístupny orgánům, pověřeným důchodkovým dozorem.

Tito orgánové mají právo nahlížeti do zápisů o porážkách (jatečních protokolů) a o dovozu masa a vůbec do všech zápisů a listin, týkajících se dobytka a masa.

§ 19.

Důchodkovému dozoru podle § 16 podléhají též ony osoby, na které se nevztahuje ustanovení

§ 15, pokud ohlásily úkon, podléhající dani z masa, nebo pokud o nich mají dozorcí orgánové odůvodněnou domněnku, že úkon takový provedly nebo že vůbec mají ve svých místnostech uloženo nezdaněné maso v množství, jež přesahuje jejich obvyklou domácí potřebu.

Prohlídky v domácnostech těchto osob mohou býti vykonávány buď podle ustanovení celního a monopolního řádu nebo za intervence zástupce obce.

§ 20.

Finanční úřad jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcházející ustanovení k zajištění daně nepostačují, uvaliti na jednotlivé podnikatele masných živností podle ustanovení prováděcího nařízení zosměřený důchodkový dozor, záležející v tom, že jmenovaným se uloží povinnost, by ohlašovali v určité lhůtě napřed každý přírůstek a úbytek v počtu dobytka, dále každou porážku i každý odběr masa a buď konali o těchto ohláškách zevrubné zápisy na zvláštním tiskopisu (ohlašovacím a revisním archu) nebo je dali zapisovati od dozorcího úřadu.

§ 21.

Představený obce jest povinen poskytnouti zřízencům, kteří jsou pověřeni důchodkovým dozorem, na požádání neprodleně zákonitě pomoci při zjišťování daně z masa a zvláště jim dovoliti, by nahlíželi do zápisů, konaných o vydávání dobytčích pasů, o zdravotní prohlídce, o porážkách a o dovozu masa, činili v nich poznámky a pořizovali si výpisy.

Povinnost tato uložena jest také oněm zřízencům nebo činovníkům obecním, kteří jsou pověřeni úkoly označenými.

§ 22.

Veškeré dopravní podniky jsou povinny dodávati podle ustanovení prováděcího nařízení finančnímu úřadu výkazy o dopravě dobytka a masa, podléhajícího tomuto zákonu.

III.

Trestní ustanovení.

§ 23.

Přestupky tohoto zákona se stíhají podle důchodkového trestního zákona se změnami, stanovenými v tomto zákoně.

Trestnost důchodkových přestupků promlčuje se ve třech letech.

§ 24.

Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto výměru, uloží se trest vězení.

§ 25.

Kdo buď vůbec nevyhoví ustanovením tohoto zákona o povinných záznamech, nebo záznamy ty koná nesprávně nebo neúplně, nebo kdo neučiní povinného ohlášení, pokutuje se i tehdy, nebyla-li daň zkrácena, částkou od 20 do 1000 Kč.

Stejně pokuté propadá i ten, kdo finančním orgánům proti ustanovením §§ 18 až 21 tohoto zákona odepře poskytnutí pomoci nebo použití zápisů, tam uvedených, pokud není stanoven v důchodkovém trestním zákoně trest těžší.

Stejně se pokutují zřízení dopravních podniků, kteří v mezích své působnosti opominuli podati výkazy, uložené těmto podnikům podle § 22, nebo je podali v podstatných bodech neúplně, nebo nesprávně, nebo kteří porušením svých povinností zmařili tyto výkazy zcela nebo z části.

§ 26.

Maso, které jest uloženo jinde, nežli v místnostech ohlášených podnikatelem podle § 17, neb jehož zdanění se nařízeným způsobem neprokáže, může býti u osob, vylčených v § 15, prohlášeno za propadlé nehledíc na to, komu patří, a zavede-li se proti určité osobě trestní řízení.

Zřízenec, pověřený důchodkovým dozorem, jest oprávněn, jsou-li zde podmínky odst. 1., postarat se na útraty podnikatelovy o bezpečné uschování masa až do rozhodnutí povolaneého úřadu, po případě o prodej jeho ve veřejné dražbě.

Totéž platí o mase pocházejícím z porážek nebo z ciziny, když měly zapraviti daň podle § 1, č. 1. a č. 2., osoby, na které se nevztahuje ustanovení § 15.

§ 27.

Nejmenší výměra peněžitých trestů, nebo částek, na jejichž složení se podle důchodkového trestního zákona povoluje upuštění od právního řízení, stanoví se částkou 100 korun, byla-li zkrácena daň, a jinak částkou 20 Kč.

Živnostníkovi (§ 15), který proti ustanovením zákona (§§ 7, 13), vykonal neohlášenou a nezdaněnou porážku, může na žádost finančního úřadu býti odňato živnostenské oprávnění.

IV.

Ustanovení, jak se vybírá daň v místech, prohlášených za uzavřená (s potravní daní na čáře).

§ 28.

V místech, prohlášených za uzavřená (s potravní daní na čáře), vybírá se daň z masa:

1. při vstupu přes čáru potravní daně z dobytka drobného (telat, hřibat, dobytka skopového a kozího a dobytka vepřového) a z masa, a

2. před porážkou z dobytka drobného, který se nachází v uzavřeném obvodu, a z dobytka velkého (býků, volů, krav, mladého dobytka hovězího, koní, mulů, oslů); byla-li daň zapravena již dle čl. 1., odečte se zapravená částka za podmínek, stanovených v prováděcím nařízení.

V.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 29.

Zásoby masa, podléhajícího tomuto zákonu, mimo ony, které v den, kdy zákon tento nabyl účinnosti, jsou v držení veřejných dopravních podniků, povinen jest vlastník nebo dočasný držitel ohlásiti a dodatečně zdaniti podle ustanovení prováděcího nařízení.

Osvobozeny od dočasněného zdanění jsou zásoby, z nichž daň nečiní více než 10 Kč.

Odečtena smí býti daň, která podle zákonů dosud platných byla podle tarifu zapravena.

§ 30.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. května 1920.

Tímto dnem pozbývají platnosti dosavadní ustanovení, týkající se státních spotřebních daní z dobytka a masa, podléhajícího tomuto zákonu.

Zároveň pozbývají platnosti smlouvy pachtovní a smlouvy o vyrovnání, ujednané o dani z masa, a vůbec všechny smlouvy, podle nichž někdo jiný než státní finanční správa vybírá dosavadní daně z masa.

Ministr financí je zmocněn za podmínek, stanovených prováděcím nařízením, svěřiti obcím vybírání daně podle pravidel tohoto zákona a za náhradu, která nesmí přesahovati 10% vybrané daně.

§ 31.

Dosud udělená povolení nebo vydaná usnesení o vybírání obecních přírážek k dani z masa zrušují dnem, kdy zákon tento nabyl účinnosti.

§ 32.

Ministru financí se ukládá, by zákon tento provedl, a to co do § 22 v dohodě s ministrem železnic, s ministrem pošt a telegrafů, s ministrem obchodu.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

